

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ในการที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม โยคะของสติปัญญาของลูกไม่อาจจะเร็วร้อนแม้แต่น้อย จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่จดจำร่างกายของคนอื่นไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้
- คำถาม:** จุดหมายปลายทางสูงสุดคืออะไร?
- คำตอบ:** จุดหมายปลายทางสูงสุดสำหรับลูกดวงวิญญาณคือเมื่อลูกตายในขณะที่มีชีวิตและเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น เมื่อลูกไม่จดจำคนอื่นและลืมสำนักทั้งหมดของร่างกายของลูกอย่างสมบูรณ์ จุดหมายปลายทางสูงสุดนั้นคือการทำให้สภาพของลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ เป็นเพียงด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหนึ่งหยด!

โอมซานติ ตอนนี้เพลงนี้ผิด แทนที่จะเป็นความรักมันควรเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกไม่สามารถเติมให้ด้วยความรักได้ ลูกสามารถเติมให้ด้วยน้ำของแม่น้ำคงคา ฯลฯ ดังนั้นคำยกย่องนั้นจึงเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเป็นสิ่งที่ผิดและสิ่งนี้ถูกต้อง ก่อนอื่นใดพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แม้ว่าลูกๆจะมีความรู้แม้เพียงเล็กน้อยลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากได้ ลูกๆ รู้ว่าในเวลาี่ลูกเป็นสมาชิกของวัดดิลาลาที่มีชีวิตนี้อย่างแน่นอน วัดดิลาลานั้นไม่มีชีวิตในขณะที่วัดนี้คือวัดดิลาลาที่มีชีวิต นี่ก็เป็นสิ่งมหัศจรรย์เช่นกัน ลูกกำลังนั่งที่นี้ในรูปที่มีชีวิตในขณะที่อนุสรณ์นั้นคืออนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปพวกเขาก็จะมาเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยนี้คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อและพระเจ้ากำลังสอนอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน ไม่สามารถมีมหาวิทยาลัยใดที่ยิ่งใหญ่กว่ามหาวิทยาลัยนี้ พวกเขาจะเข้าใจว่าแน่นอนนี่คือวัดดิลาลาที่มีชีวิต วัดดิลาลานั้นคืออนุสรณ์ที่ถูกต้องของลูก เบื้องบนที่เพดานพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นภาพสุริยวงศ์และจันทร์ทรงกลดและแล้วก็อดิเทพ, อดิเทวีและภาพของลูกๆ กำลังนั่งอยู่บนพื้นในโยคะ ชื่อของผู้นี้คือบราห์มาและสรัสวตีคือลูกสาวของบราห์มา เมื่อมีประชาบิดาบราห์มาจึงต้องมีโกปและโกปปีด้วยเช่นกันแน่นอน ภาพเหล่านั้นไม่มีชีวิต ภาพเหล่านั้นเป็นภาพของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่มาในอดีต เช่นที่เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็ทำภาพของคนนั้นอย่างรวดเร็วมาก หากพวกเขาไม่รู้ถึงตำแหน่งหรือชีวประวัติของบุคคลนั้น หากพวกเขาไม่ได้เขียนว่าอาชีพการงานของบุคคลนั้นคืออะไรภาพนั้นก็จะไม่มีประโยชน์เลยเพราะเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะค้นพบว่าบุคคลนั้นได้ทำงานพิเศษใด เวลานี้แม้ว่าจะมีวัดให้แก่เทพ แต่ก็ไม่มีใครรู้ถึงหน้าที่การงานหรือชีวประวัติของพวกเขา ไม่มีใครรู้จักชีพบาบา ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เวลานี้ลูกๆ รู้ชีวประวัติของทุกคน ลูกรู้ว่าใครเป็นคนหลักที่มีชีวิตอยู่มาในอดีตและเหตุใดพวกเขาก็ได้รับการกราบไหว้บูชา พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนเฉลิมฉลองชีพราตรีดังนั้นท่านต้องจุดอวตารลงมาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่ท่านได้อวตาร หรือท่านได้ทำอะไรเมื่อท่านมา พร้อมกับชีวาก็มีบราห์มา ใครคืออดิเทพและใครคืออดิเทวี? ทำไมพวกเขาถึงแสดงภาพด้วยอาวุธมากมาย? นั่นคือสัญลักษณ์ของการเติบโตที่เกิดขึ้น การขยายตัวอย่างมากมายเกิดขึ้นด้วยประชาบิดาบราห์มา พวกเขาพูดถึงบราห์มาว่าท่านมีแขน 100 แขน และท่านมี 1,000 แขน พวกเขาไม่ได้พูดถึงแขนมากมายของวิษณุหรือชางกา เหตุใดพวกเขาก็พูดถึงเช่นนั้นเกี่ยวกับบราห์มา? สิ่งสร้างทั้งหมดคือสิ่งสร้างของประชาบิดาบราห์มา ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับแขนของร่างกายจำนวนมากมายเช่นนั้น แม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงบราห์มาที่มี 1,000 แขน พวกเขาก็ไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้ลูกสามารถเห็นได้ในทางปฏิบัติว่าบราห์มามีแขนกี่แขน แขนเหล่านั้นไม่มีขีดจำกัด ทุกคนยอมรับประชาบิดาบราห์มา แต่พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน ดวงวิญญาณไม่ได้มีแขนใดๆ เป็นร่างกายที่มีแขน มีพี่น้องนับล้านๆและดังนั้นจะมีแขนมากมายเพียงใด? อย่างไรก็ตามก่อนอื่นพวกเขาต้องเข้าใจความรู้ทั้งหมดอย่างชัดเจน ก่อนที่ลูกจะสามารถถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งแรกและที่สำคัญคือพ่อผู้เดียวพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก มหาสมุทรแห่งความรู้ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน ท่านได้ให้ประเด็นของความรู้มากมาย ไม่สามารถจดจำประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้ เพียงแค่สาระที่คงอยู่ในสติปัญญา ในที่สุดแล้วสาระที่คงอยู่ก็คือ “มานมานะบาฟ” กฎณะไม่สามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เขาเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้สร้าง เป็นพ่อที่ให้มรดกแก่ทุกคนและพาทุกคนกลับบ้าน บ้านของพ่อและบ้านของดวงวิญญาณคืออาณาเขตของความเงียบสงบ ดินแดนของวิษณุไม่ได้เรียกว่าบ้านของพ่อ โลกที่ไม่มีตัวตนที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่นั้นคือบ้าน ลูกๆ ที่รู้คิดก็สามารถซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้ ความรู้ทั้งหมดนี้ไม่ใช่ว่าจะสามารถอยู่ในสติปัญญาของใครก็ได้และลูกไม่สามารถเขียนลงบนกระดาษได้มากนัก หากลูกจะรวบรวมมูรลีเหล่านี้ทั้งหมดนี้ด้วย

กันทั้งห้องก็จะเต็มไปด้วยมูรลีเหล่านั้น ในการศึกษาอื่นๆมีหนังสืออยู่มากมาย เมื่อพวกเขาได้ผ่านการสอบของพวกเขาแล้ว มีเพียงสาระเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เมื่อพวกเขาสอบผ่านการสอบกฎหมายพวกเขาก็มีความสุขเพียงชั่วคราสำหรับชาติเกิดเดียว นั่นทำให้พวกเขามีรายได้ที่สูญสลาย พอนี้ทำให้ลูกสามารถหารายได้ที่ไม่สูญสลายสำหรับอนาคต ลูกและนักบุญ ฯลฯ เพียงแค่ทำให้ผู้คนสามารถหารายได้ที่สูญสลาย เมื่อการทำลายล้างเข้ามาใกล้มากขึ้น รายได้นั้นก็จะลดลง ลูกจะบอกว่ารายได้มีการเพิ่มขึ้นมาอย่างแท้จริงแต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย ก่อนหน้านั้นราชาก็มีรายได้ของตนเอง ฯลฯ ที่จะใช้ ทุกวันนี้พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งสิ่งนั้น รายได้ของลูกนั้นคงอยู่เป็นเวลา ยาวนานมาก ลูกเข้าใจว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและไม่มีใครในโลกที่รู้อย่างนี้ ลูกแต่ละคนซึมซับสิ่งนี้ตามลำดับกันไป ลูกบางคนก็ไม่สามารถอธิบายสิ่งใด บางคนบอกว่าพวกเขาอธิบายให้แก่เพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ แต่นั่นเช่นกันก็เป็นเพียงชั่วคราเท่านั้น เหตุใดลูกจึงไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่นที่นิทรรศการ ฯลฯ? เพราะลูกไม่ได้ซึมซับสิ่งนี้ อย่างถูกต้องแม่นยำ อย่าได้คิดว่าตนเองนั้นฉลาดมาก หากลูกมีความกระตือรือร้นที่จะรับใช้ลูกควรจะได้รับฟังผู้ที่อธิบาย อย่างชัดเจน

พ่ามาเพื่อให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงและดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามบางอย่างไว้ก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็ไม่แม้กระทั่งยอมรับศรัทธาและแล้วสถานภาพของลูกก็ถูกทำลาย อาณาจักร กำลังมีการก่อตั้งขึ้นตามแผนของละคร ความหลากหลายทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับอาณาจักรนี้ ลูกๆ สามารถเข้าใจได้ว่าบางคนจะกลายเป็นปวงประชาที่ดีและบางคนก็น้อยกว่า พ่อพูดว่า: พ่ามาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก มีสัญลักษณ์ของราชาในวัดดิลวาลา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาภายหลังกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา สถานภาพของราชาและราชินีเหล่านั้นสูง แม้ว่าเมื่อพวกเขาตกลงไปสู่หนทางแห่งบาป แต่ก็ยังมีอาณาจักรที่มีปวงประชาที่มั่งคั่งด้วยเช่นกัน ในวัดจักรนาล ได้แสดงให้เห็นว่าทุกคนสวมมงกุฏ ปวงประชาไม่ได้สวมมงกุฏ มีการแสดงภาพราชาและราชินีที่สวมมงกุฏเหล่านั้นที่ห้อง แวะในกิเลสด้วยเช่นกัน พวกเขามีความสุขและมีทรัพย์สินสมบัติเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน แต่บางคนก็มีทรัพย์สินสมบัติ มากกว่าและบางคนก็มีน้อยกว่า แน่ละมีความแตกต่างระหว่างปราสาทราชวังที่ประดับด้วยเพชรและปราสาทราชวังที่เป็นเงิน ดังนั้นพ่อพูดกับลูกๆ: ทำความเพียรพยายามอย่างดีที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ราชามีความสุขมากกว่า ที่นั่นทุกคนมีความสุขในขณะที่ทุกคนไม่มีความสุข ทุกคนที่นี้ประสบกับโรคภัยไข้เจ็บ ฯลฯ มีความสุขเท่านั้นที่นั่น แต่สถานภาพของพวกเขานั้นก็ยังคงตามลำดับกันไป พ่อพูดว่า: ฝ่าแต่ทำความเพียรพยายามเสมอ อย่าได้เกียจคร้าน เป็นที่เข้าใจได้จากความเพียรพยายามที่ลูกทำว่าลูกนั้นจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในรูปแบบใดตามละคร ในการที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปลูกต้องทำตามศรัทธา หากนักเรียนไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนที่ครูให้กับเขา เขาก็จะไร้ประโยชน์ ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ หากลูกพูดว่าลูกไม่สามารถทำบางสิ่ง แล้วลูกจะเรียนรู้อะไร? ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาดเพื่อที่ผู้คนจะพูดว่าลูกอธิบายได้ดีมาก อย่างไรก็ตาม ลูกดวงวิญญาณต้องตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น จุดหมายปลายทางสูงสุดคือการไม่จดจำใครและทำลายจิตสำนึกที่เป็นร่างกายทั้งหมด ลูกต้องลืมทุกสิ่ง จุดหมายปลายทางที่สูงคือเมื่อลูกทำให้สภาพของลูกมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ ดวงวิญญาณที่อยู่เบื้องบนนั้นปราศจากร่างแล้วพวกเขาก็ลงมาที่นี้และรับร่างกายมาใช้ เวลานี้ในขณะที่ลูกอยู่ที่นี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองปราศจากร่าง ความเพียรพยายามนี้ยิ่งใหญ่มาก ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก แม้แต่ก็มีสำนึกเพียงพอที่จะละทิ้งหนังเก่าของมัน ลูกต้องละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกอยู่ในอาณาเขตสูงสุดถึงอย่างไรลูกก็มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอยู่แล้ว ในขณะที่ลูกอยู่ที่นี้และอยู่ในร่างกายลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จิตสำนึกของร่างกายนั้นควรที่จะถูกทำลาย นี่คือการสอบที่ใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าเองต้องมาเพื่อสอนลูก ไม่มีใครจะพูดว่า: ละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกาย และเป็นของพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ลูกไม่ควรจะมีสำนึกในสิ่งอื่นใดเลย มายาที่ดักลูกไว้ในสำนึกของร่างกายของกันและกัน เหตุนี้เองบาบาพูดว่าลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำผู้ที่มิตัวตนนี้ บาบาพูดว่า: ลูกต้องลืมแม้กระทั่งร่างกายของลูกเองและจดจำพ่อผู้เดียว สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มายาที่ดักแม้กระทั่งลูกที่ดีมากในรูปแบบและนามของผู้อื่น นิสนั้นเลวร้ายมาก การจดจำร่างของใครบางคนหมายถึงการจดจำวิญญาณปีศาจร้าย พ่อบอกลูกให้จดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นแต่แล้วลูกก็ฝ่าแต่จดจำวิญญาณปีศาจทั้งห้า ไม่ควรจะมีคามผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของใคร ลูกต้องศึกษากับครูของลูก แต่ลูกต้องไม่ติดกับในรูปแบบและนามของครูนั้น เป็นสิ่งที่ใช้ความพยายามที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ มากมายก็สังหารของพวกเขากับบาบา แต่บาบาก็ไม่มีศรัทธาในตัวพวกเขา บางคนพูดว่า: ฉันไม่จดจำใครนอกจากชีพบาบา อย่างไรก็ตามบาบารู้ว่าการจดจำระลึกถึงที่พวกเขามีนั้นไม่มีค่าแม้หนึ่งสตางค์ เป็นการจดจำระลึกถึงที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ดวงวิญญาณติดกับโดยใครคนใดคนหนึ่ง การจดจำผู้มีร่างกายหมายถึงการจดจำวิญญาณปีศาจทั้งห้า เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นการกราบไหว้บูชาวิญญาณปีศาจร้ายเช่นกัน ลูกจดจำวิญญาณปีศาจร้ายที่นี้ลูกจดจำชีพบาบาเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการกราบไหว้บูชา ลูกได้จับสืบนามและร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา

ทั้งหมดไปอย่างสมบูรณ์ แล้วเหตุใดลูกจึงจดจำสัญลักษณ์เหล่านั้น? พวกเขาเหล่านั้นก็ทำมาจากดินเหนียวเช่นกัน พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อจะต้องเปลี่ยนลูกจากผู้กราบไหว้บูชาให้กลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกต้องไม่จดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆเลย ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็จะมีร่างกายที่บริสุทธิ์ เวลาร่างกายเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ดวงวิญญาณกำลังเปลี่ยนจาก สะโต ประธาน เป็น สะโต ราโจ และตาโม พวกเขาได้รับร่างกายตามนั้น เวลาลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง แต่ร่างกายของลูกจะไม่กลับมาบริสุทธิ์ที่นี่ สิ่ง เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ประเด็นเหล่านี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างดีและผู้ที่มีอธิบายประเด็นเหล่านี้แก่ผู้อื่นต่อไป เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาสะโต ประธาน ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อ ลูกบางคนก็ไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้แม้แต่บ่อย เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม โยคะของสติปัญญาของลูกจะต้องไม่เร่ร่อนไปที่ใดแม้แต่บ่อย ลูกควรจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น แต่โยคะของสติปัญญาของลูกก็ยังคงเร่ร่อนไปทั่วอยู่เรื่อยๆ ยิ่งลูกทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวเองมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น ผู้ที่จดจำร่างของใครบางคนจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมที่นี่ ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้อย่างไรหากลูกไม่ทำความเพียรพยายามนี้? ผู้ที่จดจำร่างของใครบางคนจะไม่สามารถทำความเพียรพยายามใดๆ ได้เลย พ่อพูดว่า: ทำตามคนที่ทำความเพียรพยายาม ผู้นี้ก็เป็นผู้ทำความเพียรพยายามเช่นกัน ความรู้พิเศษที่สุด ไม่มีใครในโลกที่รู้สิ่งเหล่านี้ มันไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น ว่าดวงวิญญาณเปลี่ยนไปอย่างไร ทั้งหมดนี้ใช้ความเพียรพยายามที่แฝงตัว บาบานั้นแฝงตัว ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกอย่างไร? ลูกไม่ต้องต่อสู้อบรมหรือทะเลาะเบาะแว้งสำหรับสิ่งนี้เลย สิ่งทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับความรู้และโยคะ ลูกต้องไม่ต่อสู้อบรมกับใครเพื่อสิ่งนี้ มีความเพียรพยายามเพื่อชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกก็เริ่มที่จะใช้ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งและกลับบ้าน สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาสามารถเข้าใจว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามอะไร นี่คือการสังเกตที่มีค่าของชีพบบา ลูกกำลังทำงานรับใช้ในคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบบา หากลูกไม่รับใช้ในเวลานี้ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าแค่เศษเสี้ยว หากลูกมาหาพ่อที่นี่เพื่อรับใช้แต่ลูกไม่ได้รับใช้ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นที่นี่ คนรับใช้ฯลฯ ก็ต้องมีการสร้างขึ้นที่นี่ด้วยเช่นกัน เป็นเวลานี้ที่ลูกเอาชนะราวัน ไม่ได้มีสงครามอื่นใด ประเด็นที่กำลังอธิบายแก่ลูกในเวลานี้เป็นสิ่งที่แฝงตัวมาก ลูกได้มาซึ่งอาณาจักรของโลกด้วยพลังโยคะของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกควรจะจดจำบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกเท่านั้น เรามาที่นี่เพื่อที่จะเล่นบทบาทของเรา และกลับไปที่บ้านนั้น ไม่มีใครเข้าใจว่าดวงวิญญาณกลับไปอย่างไร จากนั้นดวงวิญญาณต้องลงมาที่นี่ตามแผนของละคร อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ

บัปเตดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ที่มีร่างกายใด การจดจำร่างกายของใครบางคนหมายถึงการจดจำวิญญาณปีศาจร้าย ดังนั้นอย่าได้ติดกับในนามและรูปของใคร ลูกต้องลิ้มแม้แต่วิญญาณของตัวเอง
2. สะสมรายได้ที่ไม่สูญสลายเพื่ออนาคต กลายเป็นผู้ที่รู้คิดและซึมซับประเด็นของความรู้ในสติปัญญาของลูก เข้าใจสิ่งที่พ่ออธิบายแล้วอธิบายสิ่งเหล่านั้นให้ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกได้รับความรักจากดิลลาราม ผู้ปลอบประโลมใจ และประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งบนพื้นฐานของการมีหัวใจที่ซื่อสัตย์และสะอาด
พ่อผู้ปลอบประโลมใจรักเพียงลูกที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์เท่านั้น แม้ว่าใครบางคนจะไม่ฉลาดทางโลกแต่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์และสะอาด เขาก็จะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง พ่อให้สติปัญญาที่ใหญ่เช่นนี้ และโดยการรู้จักผู้สร้าง ลูกก็ได้รับความรู้เกี่ยวกับตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสรรค์ ดังนั้นอันดับจะขึ้นอยู่กับการมีหัวใจที่ซื่อสัตย์และสะอาด ไม่ใช่บนพื้นฐานของงานรับใช้ งานรับใช้ที่ทำด้วยหัวใจที่แท้จริงจะส่งผลกระทบต่อหัวใจ ผู้ที่มีสมองที่ฉลาดจะได้รับชื่อเสียง ในขณะที่ผู้ที่มีหัวใจจะได้รับพร

คติพจน์: การมีความคิดที่บริสุทธิ์และความปรารถนาดีสำหรับทุกคนคือการยกระดับอย่างแท้จริง

*** โอม ชานติ ***